

מקפיד גם בגליון מס' 2 על פרעון השטר אותו חתם לפני פחות מחודשיים. סופרים יהודים הכותבים בשפות שונות נפגשים גם בגליון זה עם סופרים עבריים כשוויים עם שוויים.

ניגוד מעניין, על גבול ההתנגשות נוצר בהיתקל שיריו של אצ"ג בשירו של אנטון שמאס (משורר ערבי הכותב עברית).

סיפורו האירוני, המר והכואב של לדיסלב גרוסמן (הנודע מ"החנות ברחוב הראשי") ממחיש את בדידות הסופר ששפת כתיבתו מובנת רק לקוראו האחרון — הכלבלב. פרק של סול בלו, בתרגומה של אביבה גור, מספרו היפה ביותר, שזיכה אותו בפרס נובל. פרק נוסף ממסתו של א. בן עזר, (פרק קודם ראה בגל' מס' 1) שייד, כפרקים קודמים, למחקרו "צל הפרדסים והגעש"

העוסק בגלגולי השאלה הערבית והשתקפות המלחמה והמצור בספרותנו. המחקר כולו, המחזיק כמה מאות עמודים, טרם הופיע בספר. פרופ' ששון סומך פותח אשנב ליצירת סופרים יהודים בספרות הערבית. מחזהו של י. סובול מראה פן של ישראל כארץ הגירה.

ציורו של נפתלי בזם שבראש ה"עתון", מסתה של אידה הוברמן, שיריו של אצ"ג, שירו של חיים גראדה, סיפורו של סוצקבר, מסתו של בילצקי, קושרים כל אחד בכוח כשרונו, את העבר הקרוב אל הכאן והעכשיו.

אמרותיו של שטראוס תורגמו מגרמנית ע"י טוביה ריבנר. סיפורו של שלום-עליכם לקוח מ"פעליטאנען". ספר חדש בהוצ' "בית-שלום-עליכם" וי.ל. פרץ. חומר רב, בשירה ובפרוזה, הועבר לגליון הבא.